

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVI Ч. 140. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК. СУБОТА, 23-го ЧЕРВНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, JUNE 23, 1979 No. 140. VOL. LXXXVI

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА УНСОЮЗУ ПОЧИНАЄ ПОСИЛЕНУ ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ

Під час нарад Окружного Комітету УНС у Філадельфії промовляв старший обласний організатор С. Гавриш. Сидять (справа): головний організатор Василь Оріховський, голова Округи Петро Тарнавський і секретар Василь Колінко.

Філадельфія. — Окружний Комітет Відділу УНСоюзу у Філадельфії, який за останніх 15 років здобув 14 разів перше місце в організаційних кампаніях, провів нову ініціативу в телевізійній організації кампанії з метою приєднати якнайбільше членів та в цей спосіб відзначити 85-літній ювілей УНСоюзу.

Починаючи від неділі 24-го червня, Округа Відділу УНСоюзу у Філадельфії вестиме посилену членську кампанію, в якій візьмуть участь всі організатори, секретарі та інші урядовці Відділу. Ця посилена кампанія буде офіційно проголошена під час святкової програми відзначення 85-ліття УНСоюзу, яка відбудеться в неділю, 24-го червня, у приміщеннях української православної церкви св. Петра і Павла у Міддлвілі, Н. Дж. Цю програму, яка включатиме мистецькі виступи, спортивні гри, забаву тощо влаштує Окружний Комітет Відділу УНСоюзу у Філадельфії в співпраці з декількома Відділами південного Нью-Джерсі. Ювілейний Комітет очолює президент 347-го Відділу у Міддлвілі Теодор Сушич, а програму вестиме старший обласний організатор Степан Гавриш. Головним промовцем буде головний президент УНСоюзу д-р Іван Фліс.

Подробіші плану цієї посиленої кампанії були головною темою нарад Окружного Комітету Філадельфії, які відбулись тут в суботу, 16-го червня, у влас-

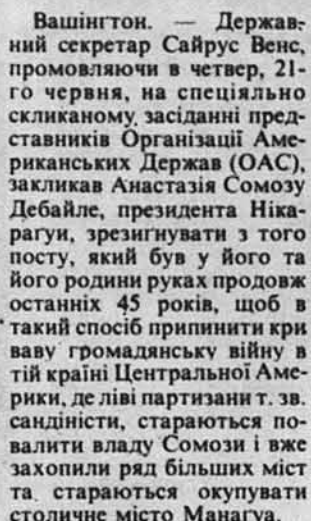
ний будівлі Округи. Народи відкрив і ними проводив голова Округи Петро Тарнавський, а секретарював Василь Колінко. У нарадах взяло участь 29 представників Відділу Округи, а Головний Уряд репрезентував: головний президент д-р Іван Фліс, головний організатор Василь Оріховський, головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк та головний радник Іван Олександрович. Присутнім на нарадах був старший обласний організатор Степан Гавриш, який разом з п. Тарнавським і Олександровим, розробив цей план посиленої кампанії.

Привітавши учасників наради, П. Тарнавський подав до відома, що Окружний Комітет придбав листу протестів членів, прізвища, адреси і телефони яких будуть передані поодиноким секретарям і організаторам Відділу, які контактують з ними телефонічно, поінформують про УНСоюз, його плани забезпечення, службу громаді тощо, а офіси відвідають їх, при чому відвідувати будуть двоособові "тіми" — секретарі і організатори.

У дальшому коротко промовляв В. Оріховський, С. Гавриш та І. Олександрович, які закликали всіх секретарів і організаторів до тісної співпраці в цій організаційній акції та висловили надію, що вона увінчається успіхом. "За працею і здобутками нашої Округи стежитимуть інші Округи" — сказав І. Олександрович.

(Закінчення на стор. 3)

ВЕНС ЗАКЛИКАЄ СОМОЗУ ЗРЕЗИГНУВАТИ, ЛІДЕР НІКАРАГУІ ВІДКИДАЄ ЗАКЛИК

Президент Анастасіо Сомоза Дебайле

Вашінгтон. — Державний секретар Сайрус Венс, промовляючи в четвер, 21-го червня, на спеціально скликаному засіданні представників Організації Американських Держав (ОАС), закликав Анастасіо Сомозу Дебайле, президента Нікарагуи, зрезигнувати з того посту, який був у його та його родини руках протягом останніх 45 років, щоб в такий спосіб припинити криваву громадянську війну в тій країні Центральної Америки, де ліві партизани т. зв. сандіністи, стараються повалити владу Сомози і вже захопили ряд більших міст та стараються окупувати столицю місто Манагуа.

Хоча Венс не назвав Сомозу поименно, то сказав, що конкретні вимоги встановлення нового уряду, щоб в такий спосіб "порвати з минулим".

День пізніше, тобто в п'ятницю, 22-го червня, президент Сомоза відкинув заклик секретаря Венса, заявляючи, що не планує зрезигнувати, але старатиметься знайти "іншу розв'язку для нашої проблеми".

Секретар Венс у четвер заявив представникам ОАС, що охочою 27 держав, що є незаперечні докази, що комуністична Куба та інші країни активно втручаються в внутрішній конфлікт Нікарагуи і закликав всіх членів ОАС прикласти зусиль, щоб припинити вмишування іншими державами в війну в Нікарагуї.

Державний секретар запропонував, щоб Організація Американських Держав вислала до Нікарагуи спеціальну делегацію, яка допомогла б у процесі формування нового тимчасового уряду, який, за словами Венса, заступає на місце всіх політичних груп в тій країні.

Коментатори вказують, що тимі словами Венс намагається, щоб Організація Американських Держав виступила б у якості представників сандіністського повстанського руху.

Виступ і заява Венса була несподіваною для членів ОАС, бо ніхто не сподівався, що уряд ЗСА запропонує таку радикальну розв'язку конфлікту в Нікарагуї, як усунення від влади президента Сомози. Спостерігачі передбачали якусь

заяву з боку ЗСА, але думали, що вона буде більш поміркованою.

На четвертому засіданні ОАС провідник мексиканської делегації заявив, що ОАС не повинна посилати жадних представників до Нікарагуи, бо це було б "втручанням у внутрішні справи цієї країни".

Натомість Хуан Квантанес, міністер закордонних справ Нікарагуи, твердив, що його країна "впала жертвою комуністичної змови", бо повстанцям активно допомагає Куба, Коста Ріка та Панама.

Того самого дня, тобто в четвер, урядові чиновники Нікарагуи повідомили, що заарештували Лоренса Бренеса, підстаршину поліції, який день раніше здогадливо застрелив американського телевізійного кореспондента Вільяма Стюарта і то без жадної провокації з боку того журналіста, який працював для телевізійної сітки "Ей-Бі-Сі". Заарештований поліцейський Бренес заперечує свою вину, твердячи, що Стюарт застрелив інший підстаршина, який відтак сам згинув під час перестрілки з повстанцями.

Як відомо, уряд ЗСА гостро заперечував перед властями Нікарагуи, заявляючи, що вбиття Стюарта було "актом варварства". Крім того, велика кількість закордонних кореспондентів, на знак протесту за вбивства Стюарта та з уваги на факт, що уряд президента Сомози дуже обмежив права цих закордонних журналістів, у четвер і п'ятницю виїхали з Нікарагуи.

Лідер французьких соціалістів зрезигнував з Європейського Парляменту

Париж, Франція. — Агентство Асошіейтед Пресс інформувало, що лідер французьких соціалістів Франсуа Миттерранд, протестуючи проти призначення одного місця в Європейському Парламенті членові партії теперішнього президента Франції Валері Жискар д'Естена, що означало втрату для Соціалістичної партії, виступив з цього Європейського Парляменту.

Миттерранд заявив корес-

пондентам, що його резигнація пов'язана з "ганебною" відносно Соціалістичної партії постановою виборчої комісії, яка, після перерахування голосів і перерізу балотів, вирішила зменшити кількість соціалістичних послів в новому Європейському Парламенті з 22-ох до 21-го, підвизуючи тим самим число послів урядової французької коаліції президента д'Естена до 26.

"Большая техника" в українському селі

Київ. — У київській "Радянській Україні" надруковано лист 29-ох учнів школи у Межирицьку, мешканців сіл — Шекичина та Малої Совпи, які живуть від школи на віддалі 7-10 кілометрів.

Вони жаліються, що їм до школи, як не в село, а в далеку відстань приходиться кожен день проходити пішки. Раніше, — пишуть учні, — їздили до школи автобусом, але він вже від ...трьох місяців в

направі, і через брак транспорту, їм приходиться витратити час, який вони повинні б використати на вивчення заданих лекцій. Зверталися вони вже й до правління колгоспу, але досі безуспішно, "бо як ходили ми пішки, так і ходимо", — скаржаться учні в саме той час, коли за подвиги в господарстві і в індустрії раз-у-раз у союветській пресі повідомляють про "успішні відзначування", "знаками якості".

Комуністка обрана на президента італійської Палати Послів

Рим, Італія. — П-і Нідде Джотті, член італійської Комуністичної партії, була обрана на президента італійської Палати Послів, тобто нижчої палати парламенту, з підтримкою урядової Християнсько-демократичної партії. Вибори відбулися в середу, 20-го червня в р. Кандидатуру П-і Джотті підтримували також інші політичні партії і вона, як аказують кореспонденти, буде першою жінкою на такому становищі в парламенті.

Амінторе Фанфани, колишній прем'єр-міністр в італійському уряді і видатний політик Християнсько-демократичної партії, був обраний на президента Сенату. Це становище він займав вже раніше. П-і Джотті, яка вже була віцепрезидентом Палати Послів, зайняла пост президента після іншого комуністичного посла Пестра Інграо, який займав це становище на протязі останніх трьох років. Інграо, один з провідних членів Комуністичної італійської партії, займав раніше, що він хоче присвятити більше часу партійним справам і тому не кандидує на президента Палати. Його заяву в політичних колах потрактували як виклик теперішньому генеральному секретареві Компарті Енріко-ві Берлінгеру, бо Інграо зараховується до "твердого ядра" партії і не в усьому погоджується з більш поміркованим Берлінгером.

Політичні аналітики стверджують, користуючись даними численних дослідних інститутів, що теперішній канцлер Гельмут Шмідт все ще дуже популярний серед населення і що він напевно виграв би вибори, якщо б вони відбулися сьогодні, не зважаючи на те, що був би контрканцлером — Штраве чи Альбрехт.

Наступило непорозуміння між християнськими демократами в Німеччині

Бонн, Західна Німеччина.

Пресові агентства інформують, що німецька Християнсько-Демократична Унія, яка творить цілість з баварською "посестрою" Християнсько-Соціальною Унією і в минулому вони разом виступали в місцевих та федеральних виборах покищо не можуть дійти до порозуміння у справі кандидатури на канцлера федерального уряду. Політичні спостерігачі і кореспонденти, які слідять за розвитком цієї головної опозиційної політичної партії, яка довгими роками була при владі, твердять, що конфлікт поглиблюється з кожним днем і що прем'єр баварського уряду та один з кандидатів на канцлера Франц Йозеф Штраве погрожує навіть перенесенням політичної діяльності своєї партії, тобто Християнсько-Соціальної Унії до інших "країв" Німеччини, отже поза межі Баварії, яка є осідком партії.

Другим кандидатом на канцлера, висуненим теперішнім лідером Християнсько-Демократичної Унії Колем в 49-річний прем'єр Долішньої Саксонії Ернст Альбрехт, більш поміркований від Штраве політик. Однак, Штраве більше популярний серед молодшого прошарку членства. До речі, він вже раніше був федеральним міністром скарбу і оборони, коли при владі в Бонні були християнські

демократи.

Політичні аналітики стверджують, користуючись даними численних дослідних інститутів, що теперішній канцлер Гельмут Шмідт все ще дуже популярний серед населення і що він напевно виграв би вибори, якщо б вони відбулися сьогодні, не зважаючи на те, що був би контрканцлером — Штраве чи Альбрехт.

Контроверсія довкола двох кандидатів на канцлера поширилась на усі "краї" Німецької Федеральної Республіки і, як твердять кореспонденти, набиває небезпечних форм тому, що саме керівництво Християнсько-Демократичної Унії поділене думками. Наприклад, генерального секретаря цієї партії, Гайнера Гайслера критикували за те, що "надто багато говорить". Інші провідні члени називали підтримують кандидатуру Альбрехта, але в дійсності воліли б, щоб кандидатом на канцлера таки був Йозеф Штраве, бо тоді можна б скоріше здобути перемогу у федеральних виборах.

Панус загальне переконання, що час працює в користь Штраве, але, як висловився один з дипломатів, не треба сподіватися великих змін у політиці Західної Німеччини, бо вона дуже боїться конфлікту із Східним Союзом і боїться війни.

Південнокорейський дисидент протестує проти відвідин президента Картера

Сеул, Південна Корея. — Колишній президент Південної Кореї, Юн По Сун, який є сильним противником теперішнього уряду, заперечував проти запланованого приїзду президента Джиммі Картера після того, як південнокорейська поліція заарештувала 10-ох дисидентів.

Ще в понеділок минулого тижня група дисидентів влаштувала демонстрацію біля амбасад ЗСА на знак

протесту проти відвідин президента Картера, які заплановані на кінець червня. Поліція розігнала демонстрантів, заарештувавши 10-ох з них. Під кінець минулого тижня судові власті засудили їх на різні терміни ув'язнення. Негайно після цього Юн По Сун заявив, що він продовжує протест проти відвідин президента Картера та вестиме кампанію проти його приїзду до Сеулу.

Румунський рабін обвинувачує спископа у злочинах

Вашінгтон. — Румунський рабін Моше Розен, який очолює 37,000-ну жидівську громаду в тій країні, зложив писемне свідчення у Департаменті справедливості ЗСА, обвинувачуючи румунського — американського православно-го спископа Валеріана Тріфу у вбивстві жидів в Букарешті в 1941 році.

Згідно з твердженнями речників Департаменту справедливості, рабін Розен підтвердив раніше

обвинувачення, що спископ Тріфа, мовляв, брав участь у погромах проти жидів в Румунії, будучи в той час провідним членом організації Залізна Гвардія, якою вислугувалися нацисти.

Судовий процес над Тріфою має початися 30-го липня в р. Його обвинувачують в тому, що він не признався до членства в Залізній Гвардії, коли вносив подання на громадянство ЗСА.

УКРАЇНСЬКИЙ МОНТРЕАЛЬ ЗАХОПЛЕНО ВІТАВ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Валентин Мороз

Монреаль, Канада. — У вівторок, 12 червня, в обідню годину понад 500 осіб офіційних представників, старших і молодших монреальських українців — бурхливими оплесками і співом, "Ще не вмерла України" вітали Валентина Мороза, коли він прибув із Вінніпегу на Дорвальський аеропорт. Офіційними речниками монреальської громади були: голова Відділу Комітету Українців Канади Ярослав Кульба і голова комітету для влаштування зустрічі з Валентином Морозом проф. Ярема Келебай.

Зустріч з англійською і франкомовною пресою на аеропорту була успішною, подібно, як і в інших містах, що їх відвідав Валентин Мороз у Канаді: в Оттаві, Торонто, Вінніпезі. Наступного дня часопис "Газет" і "Монреаль Стар" вмістили знімки та супровідні інформаційні репортажі. Вони цитували зокрема такі слова: "Якщо ви хочете зрозуміти росіян, то не забувайте, що росіяни шанують лише тих, хто вміє оперти-ся їм, тих, хто не лякається їх і посміє виступити проти росіян".

У Монреалі Валентин Мороз повторив перед представниками преси свій заклик до бойкотування Олімпійських Ігор 1980 року, якщо Москва не погодиться випустити на волю всіх політичних в'язнів зі своїх тюрем і таборів.

Увечері Валентин Мороз мав чергову можливість познакомиться з багатолюдним зібранням у ще одному канадсько-українському центрі. У залі Плято Гол понад 1,800 осіб заповнили всі місця. Від імени монреальської української громади сказав голова КУК Яр. Кульба. Хор під орудою І. Козачка чудово виконав Лисенкову композицію на слова І. Франка "Вічний революціонер" і цим

(Закінчення на стор. 4)

РОДИНА ВІНСІВ ПЕРЕБУВАЄ В МІДДЛБЕРІ КОЛЕДЖІ

Пастор Георгій Вінс вітається з дружиною Надією

Джерзі Сіті. — У вечірніх годинах у п'ятницю, 15-го червня, пастор Георгій Вінс зустрівся зі своєю родиною вперше після п'ятилітньої розлуки — тим разом у приватних приміщеннях Міддлбері коледжу на вільній землі Вашингтона. Біля цього коледжу у стейті Вермонт перебуватиме родина Вінсів якийсь час, згідно з інформацією, що їх подав редакції "Свобода" Рон Ніф, директор публічних зв'язків цього коледжу, в телефонному інтерв'ю у вівторок, 19-го червня.

Як відомо всім членам родини пастора Вінса прибули до Нью-Йорку в четвер, 14-го червня, і, переночувавши в монастирі сестер св. Івана Хрестителя на

Лонг Айленді, переїхали до Міддлбері коледжу, де й відбулась зустріч. В час приїзду його родини до Нью-Йорку пастор Вінс перебував в Гюстоні, Техас, де він виступав з промовою на конвенції баптистів.

Розповідаючи про що "небуденну зустріч", Р. Ніф сказав, що вона відбулась в біорах президента коледжу д-ра Оліва Робісона та була "дуже зворушливою". Після Рон Ніф, директор публічних зв'язків цього коледжу, в телефонному інтерв'ю у вівторок, 19-го червня, якраз приїхав пастор Вінс, вони всі кинулися до вікна, а після приїзду розступились, щоб першою могла зустріти його дружина Надія. Зі слезами радославши в монастирі сестер св. Івана Хрестителя на

(Закінчення на стор. 3)

ЧЕРВЕНЬ — МІСЯЦЬ ЗБІРКИ НА СКВУ

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Советські „гаразди“

Недавно київська „Радянська Україна“ опублікувала велику статтю-передовицю під заголовком „Для блага народного“, у якій не тільки подавалося статистику зросту совєтської економіки, яка, за словами газети, „відзеркалює зростання народного добробуту в СССР“, але також зроблено підсумки нібито приросту зросту життєвого рівня совєтських громадян, які, як твердять автори статті, можуть тепер користуватися усіми досягненнями техніки і таким чином можуть значно поліпшити своє життя.

Згідно з „Радянською Україною“, заробітна платня робітників і службовців систематично зростає. У 1950 р. середня місячна платня була 64 карбованці; в 1960 — 80,6 карбованці; в 1970 р. — 122 карбованці; в 1975 — 145,8; в 1977 р. — 155,2, а в 1979, згідно із совєтськими обчисленнями, в кінці року платня буде становити 162 карбованці. До того, мовляв, доходить ще: безплатне лікування і навчання, стипендії для студентів та інші соціальні „пільги“, що ними користуються совєтські громадяни. Все це додавши, то місячна платня робітників і службовців у Совєтському Союзі, мовляв, становитиме 212 карбованців. В американських долларах, навіть якщо брати під увагу офіційний совєтський курс, то це вийшло б біля 300 доларів місячно. Але насправді совєтські рублі не мають великої вартості за кордоном, а також їхня покупна спроможність на самих совєтських ринках є дуже низька. Пересічний чоловічий костюм сьогодні в СССР коштує від 60 до 120 рублів, черевиків від 20 — 40. Такі ж дорогі й інші речі.

Більше того, потрібних до щоденного вжитку речей прямо немає на ринку, до чого зрештою признається совєтський журнал „Плянне хозяйство“, який недавно помістив цілий ряд статей про критичне становище в галузі виробництва споживчих товарів. Відомо ж бо, що совєтська легка промисловість й далі не забезпечує населення відповідною кількістю товарів, а якщо навіть такі товари час від часу появляються, то з великими недолугами, на чому тратять багато покупці. Це, очевидно, зумовлене браком фондів, недостатньою капіталоукладкою і неадекватною бюрократизацією системи легкої промисловості. На легку і харчову промисловість уряд СССР виділяє тільки 2-13 відсотків капіталоукладки. Решта йде на важку, переважно воєнну, промисловість. Все це вказує на те, що немає виглядів на будь-яке поліпшення тяжкої економічної ситуації.

Основні причини про ці справи пишуть фахові закордонні журнали, наприклад, американський „Ю. С. Ньюс енд Ворлд Репорт“. В останньому числі цього журналу з 25-го червня поміщена дуже промовиста замітка про совєтські економічні труднощі і про те, що багато совєтських офіційних осіб (директорів фабрик, керівників великих колгоспів та інших підприємств), не сповнили надій кремлівських верховодів і тепер їх починають „знімати“ й „пересувати“ на інші пости. Не виключно, що у зв'язку з цим розпочнуться нові процеси й засуди, пов'язані з чисткою в економічному секторі, який не дописує на всіх лавах. В Україні, — пише згаданий журнал, — усунуто двох республіканських міністрів з їхніх постів; двоє публічно засуджено на партійних зборах; голові міської управи Києва висловлено догану за невиконання обов'язків; багатьох директорів фабрик звільнено з праці. А Україна не є єдиною „республікою“ в імперії. У Білорусі, Азербайджані, Грузії, Литві та інших „республіках“, звільнено з постів і публічно осуджено багатьох міністрів. До справи вмішується сам Леонід І. Брежнев, закликаючи своїх партійних колег до більшої відповідальності, цілісності, збільшеного почуття обов'язку тощо.

Всі ці речі кремлівські лідери з Політбюро намагалися закрити перед своїми громадянами та бистрим оком західного спостерігача. Але всього не закрити, багато продирається на Захід і ці справи тут фахово аналізують, корівнюють і ставлять прогнози. Чого ж тоді хвалитися? Але чи може існувати без похвал диктаторська система? Ні, совєти хвалялися своїм „добробутом“ навіть під час голодової облоги України в 1930-х роках, тоді, коли в Україні люди масово вмирали від голодової смерті. Така вже природа диктаторських систем.

Гарріт Імкс

У ТАБОРАХ „ПРАЦІ І ВІДПОЧИНКУ“

Незабаром в Україні розпочнуться жнива. Їх наближення відчувається у все відчутнішому подиху літа. Гаряча пора супроводжується десятками перевірок готовності збиральної техніки. У колгоспах і радгоспах республіки знову і знову з тривогою підбивають кількість наявної робочої сили. Чому з тривогою? А тому, що з кожним роком меншає загін колгоспників. У пошуках кращих заробітків вони залишають господарства, рідні села, де сьогодні назріло чимало складних соціальних проблем і добиваються міської прописки, постійної праці на фабриках та заводах.

Аби подолати дефіцит робочої сили на збиранні хліба, кукурудзи і зокрема овочів, партійні та совєтські органи останніми роками стали постійно практикувати примусове направлення у колгоспи інтелігенції, робітників, студентів та школярів. Чи ефективна ця допомога? Навряд. Яку площу цукрових буряків, скажімо, взмозі просяпати незнайомий з сільським господарством лікар чи інженер за нормальний робочий день? Досвід засвідчує, що вони не зробилять і третини тієї норми, яка припадає на жінок з бурякових ланок. Тим часом у лікарні чи у проектному бюро того ж лікаря або інженера чекає робота, невідкладні завдання, відвідувачі зрештою...

Але що до того авторам і керівникам подібної безгосподарності? Зайняті лише пропагандистським галасом вони знову і знову доводять на папері ефективність взаємодії колгоспників та „шефів“, тобто помічників з міста. Їхні лозунги давно відомі і пишуть та говорять про „шефські зв'язки“, „міцні контакти“, „співдружність берпа і молотка“. Проглянувши лише кілька чисел таких газет як „Радянська Україна“, „Сільські вісті“, „Робітнича газета“ і ви переконаєтесь, що за тим набором десятків словесних штампів немає ані діла, ані результатів.

У Ворошиловградській області, скажімо, вже не перший рік тисячі робітників, службовців та інженерів вимушені займатися збиранням овочевих культур у господарствах, де відчувається брак робочих рук. Ця допомога поки що не дає відчутних наслідків. Тому у Ворошиловградському обкомі Компартії вдалися до старих, але надійних кріпосницьких заходів. Правда, оформили їх у сучасному стилі.

Народилися на світ рішення обкомкомпро по постійне закріплення площ овочевих культур за підприємствами та організаціями, котрі називаються шефами. Що це означає? Раніше директор фабрики чи заводу турбувався про роботу своїх людей у колгоспах чи радгоспах тільки у суботні та недільні дні. Тепер же на його та й на лише його плечі лягає постійна турбота про іше одне підприємство — овочеве або кукурудзяне. І працюватимуть тут його люди не наїздами, а систематично, протягом усього сезону. Чому? А тому, що у Ворошиловграді й в інших областях України вимушені були визнати, що практика направлення у господарства численної міської робочої сили у суботні й недільні дні не виправдала себе.

Хто ж будуть ці люди? Як їх назвати? Робітниками-колгоспниками, сільськими сезонниками? А може то виникає новий соціальний промислово-аграрний прошарок, породжений трудностями соціалістичного сільського господарства? Партійні та совєтські керівники так глибоко не задумуються над цією проблемою. Ім, головне, вигадати новий пропагандистський трюк — ну, хоча б „табори праці на відпочинку“.

Виявляється, відірвані від своїх домів, родичів, сільськогосподарських відробітків житимуть у таборах праці і відпочинку. У Ворошиловградській області сьогодні є 88 таких таборів на 10,5 тисячі місць. Нині швидко зводяться ще 15. За попередніми підрахунками тут перебуватимуть одночасно до 13 тисяч людей. Не один день, не два — місяць.

Головним критерієм в оцінці їхньої праці буде виконання напружених планів та норм виробництва і продажу овочів. Що це означає — невідомо. Про відпочинок у цих таборах, так би мовити, на лоні природи, слід забути. Та й який може бути відпочинок, коли, як засвідчує досвід, люди не мають ні світла, ні близьності. Саїжу газету дістати — теж проблема.

Цікавить і таке питання як оплата праці цих людей. Зрозуміло, що сільськогосподарські спеціалісти пов'язують її з виконанням норм вироботки. Вимоги до міських шефів у них досить суворі. Тим, хто працює менше місяця, заявляють у радгоспі „Боярка“ Київської області, слід встановлювати щоденні завдання у розмірі 75 відсотків від завдань постійних робітників. Тим, хто працює місяць, з лишком, цифру що треба збільшити до 80 відсотків. Ну, а тим, хто на полях два місяці і більше, можна ставити звичайні вимоги. Подібну експлуатацію людей без необхідних

Л. Дончук

„БУДЬ ТИ, ЛЕСЮ, МОЄЮ МАМОЮ!“

Давно це було, здається, дуже давно... В 1934-му, а може, в 1935-му році, але як і тепер, ніби чути слізне прохання, навколо шні відчуваю ручки 5-літньої дитини, що міцно обняли мене, а сині очі так благально дивляться в мої.

Того літа я поїхала з Харкова в Полтаву провідати своїх батьків, що кілька років перед тим втекли з села, де батько був священником. А втекли тому, що добрі люди попередили про пляни місцевої совєтської влади його заарештувати разом з „куркулями“ вивести на заслання.

Цей несподіваний віздіт моїх батьків з села я описала в одному з своїх спогадів п. н. „Втеча“ і він був видрукований в часописі „Свобода“ в квітні 1977 року.

Батьки мої тоді жили в частині Полтави, що звалась „Кобішани“. Це було вже передмістя, а що влада з усіх сил намагалася тримати Полтаву у стані глухої провинції, цей куток міста, дійсно, був подібний більше до якогось містечка, або й села.

Але „Кобішани“ могли пишатися тим, що там жив

трудова навичка приховують за буюку так звані угоди на шефські зв'язки. Як стверджує „Робітнича газета“, люди працюватимуть з хорошим настроєм, коли стане реальним облік трудовозарту, а завдання — конкретнішими.

Ну, а що ж все таки з оплатою праці? Скажемо одразу: й нинішнього літа це питання у республіці розв'язано не буде? Бо Державний Комітет по праці у Києві не має усіх необхідних повноважень. Режим робочого часу, збереження хоча б середнього заробітку робітників і службовців, зайнятих тимчасово у сільському господарстві — то вже компетенція Москви. А коли Державний Комітет СССР затвердить необхідні заходи — невідомо.

Покищо ведеться лише підготовка до затвердження єдиних рекомендацій з питань використання робочої сили... Ця бюрократична словотворчість — не наша вигадка. Її надрукувала та ж „Робітнича газета“, вмістивши листа заступника голови Державного Комітету УССР по праці Н. Шенкаренка.

Тим часом хліборобське літо не жде. Воно висуває нові й нові проблеми. Вже нині у цих примусових таборах праці помічники з міст мешкають тяжкими, допомагаючи пропалювати овочі, цукрові буряки, інші культури. Неодноразово сумовитим поглядом дивляться вони у небо, ніби питаючи: „Чи не це поле“, і не знаходять відповіді.

А тоді обняли мене міцно за шию, та, пильно дивлячись в очі, почало просити:

— Лесю, ти моя крещена мама, візьми мене з собою в Харків, будь моєю мамою! Я буду тебе слухати, буду тобі помагати, я все вмію робити, мене бабуся

навчила... Ранком ти відведеш мене до садочку, як ітишеш на працю, а з роботи зайдеш за мною і підімо разом додому, — так мріяла і намовляла мене ця дитина, що при живих батьках почувала себе сиріткою.

— А хіба ти, Галюсю, не любиш бабусю? Вона ж уже старенька і потребує твоєї допомоги? — замість відповіді її запитала.

— Я дуже люблю бабусю, але я так хочу маму! — плакала дівчатко.

— А як мама повернеться і тебе не буде з бабусею, тоді мама за тобою журитиметься...

В цей час вийшов зі своєї повітки мій батько, що там спочивав і Галочка побігла йому назустріч. Взяла за руку, привела під грушу, посадила на подушечку, що лежала на радні і попросила:

— Дідуню, розкажи мені ще про маленького Ісуса! Як так люблю про нього слухати...

На нашу радість в той же день приїхала Маруся, Галоччина мама. Розповіла, що їй десь обіцяли працю в нижніх класах початкової школи і вона була й тому рада, що перед тим вчителювала в Педагогічному технікумі.

Пізніше ми знову сиділи під грушею. Галоччина мама, змучена поїздками та нервуваннями, лягла в холодку й заснула. А Галочка сіла біля мамини й глибоко відганяла від неї мух... То було так зворушливо-сумно, що й тепер я ніби все те бачу.

Тяжка була Галоччина доля. Батько її довго не повертався, а коли відбув свій термін заслання, то йому заборонили жити в Україні, а мусив їхати десь у глибину Росії. Забрав туди свою маму, а Маруся не схотіла з ним їхати й одружилася з іншим... В 1937-38 роках заарештували його батька й батька. Забрала я з Полтави маму. Після арешту наших найближчих ми не писали ні до кого, бо ж нас зараховували до „ворогів народу“, з якими небезпечно тримати зв'язок.

Після того війна: „Визволення“ Західних земель України в 1939 році, війна з Фінляндією, і страшна війна з Німеччиною. За цей час ми цілком втратили всякий зв'язок з моєю тіткою, а тим більше з Галочкою та її мамою. Так далша доля моєї крещениці невідомо...

Пригадується і перший мій хрещеник, Василько. Перед самим розкуркуленням наприкінці „НЕПУ“ поїхала я на Рівне з Полтави до того села, де мій батько був священником.

На свято прийшов до нас „куркуленко“ з хуторян, що за час НЕПУ вже встигли стати заможними і просив мене „в куми“ до свого першого сина. Це мав бути мій перший хрещеник. А старі люди, казали: то щастя, тримати до хреста робити, мене бабуся

З НАШИХ БУДНІВ

ЯК РОЗВИНЕТЬСЯ НИТКА

Написала дорога сестриця з України: „А в нас — новина: викопали криницю в саду, а то дуже далеко вже було носити воду з „каналю“. Довго копали, бо натрапили на скалу, тому й вона у нас 20 метрів глибока. А викопали її в цьому місці, де росла колись „груша, звана „ліською“, чи пригадуєш?“

Господи Боже мій, як же не пригадує! На цій груші росли такі розкішні, соковиті грушки і ми, діти, ніяк не могли дочекатися свята Іллі-пророка, коли вони дозрівали. Та й ще пригадує, що на св. Іллі завжди падав дощ, то і в народі говорили: „Ілля пророк — зовсім промок“.

А як же не пам'ятати, що на свято Іллі, 2-го серпня ст. стилу був у сусідньому селі Шоломі великий відпуст і тоді до чудотворної каплички з таким же джерельцем під горою плив хрещений народ з далеких сторін, а вже дідів-прошаків та всяких калік було тоді видимо невидимо! Стягалися ці людські злидні ніби на якусь свою конвенцію, чи світовий конгрес, — сказавши сучасною мовою.

Хоч і невеличка, а цікава була сіяце — Шоломів, давня-прадавня оселя, на переділлі, можна б сказати, княжого колись Звенигороду. Як кожне село в околиці, так і воно мало свою „прозву“:

пригадує, що сусідів-шоломівців прозивали „цибульниками“, льбонь тому, що цибуля там у них росла на славу, хоч і славилось воно і своїми сльвами, й горіхами. За австрійських часів село було „кацапське“ чи то пак москофільське, хоч і тоді саме вийшов з нього такий український герой, як Адам Коцюк, вбитий поляками під час студентських заворушень у Львівському університеті в 1910-му році. Та й це характерне те, що мати його була полькою чи радше латинською, — про що докладніше міг би вам багато цікавого сказати мій добрий сусід і земляк з Бібречного повіту, пан меценас Володимир Грицишин, сам же родючий, вибачайте на слові, „цибульник“, або шоломсьць...

Отак, почали ми з викопаної недавно в нашому саду криниці, а прийшлося кінцати згадку про найславнішого фотографа між українськими адвокатами в екзилі... Як розвинеться нитка оповідання, то не легко її перевертати, і тільки невідомою кончею — що треба ж залишити це місце для підпису автора фейлетона, приневолено його поставити в цьому місці — крапку.

І к в р

Остап Гарнавський

МИКОЛА РУДЕНКО — ПАСКАЛЬ ДОБИ СОЦРЕАЛІЗМУ

[5]

Поет свідомий, що концепція перетворити землю в рай, що її, як закон, проповідує марксистська пропаганда, це не та шіль, що її приречено людині. І в той самий час він свідомий, що марксистська пропаганда використала притаманну широкому масам релігійність і пригадує славу поему Олександра Блока про революцію, кажучи:

Блок не Леніна — Христа побачив на чолі повстання,

а за Блоком і все населення:

в кутку святому і в душі Христа на Леніна міняли —

аж:

у битвах вихрещений рос повірив — тут нема секрету — що Ленін — це і є Христос та й став хрестити до портрету

Та Руденко не потурас цим блузнитву, він знає, що Христом заслонювались вже в історії давніше:

„Ні, не Христова в тім вина, а, мабуть, вікові закони: вогнем і кров'ю Сатана все утвердив забони.“

Бо:

„На помах папського перста хіба ж не ці кельки сили високим іменем Христа людей на вогнищах палили?“

і вже до сучасності звертаючись, запитує:

А ж серце в небо голубе зверталося не раз, не двічі: коли ж ти випалив себе, тупе й сліпе середньовіччя.

Руденко також попрабував розкрити фальш режимної політики і господарства у трактаті „Економічні монолози“ доказовим матеріалом економіки, що її послідовно вивчив. І тут на першому місці його ідеалістичний світогляд, який і в економіці визначає як найвищу вартість людину, її виняткове місце у природі і її найвище досягнення, коли вона поєднується з природою. Критика плянованої фальшивими обрахунками і бездушними приписами економіки змалювана у вірші „Покінутий лан“, де перша частина вірша описує розквітлий лан під ласкавим сонцем живої природи, а для контрасту — картина плянованої акції на циліні:

Тут підіймали циліну...

Але

лужок на сіно залишити б краще. Збожжю потім, що вчинили зле, та й кинули його на приволозю.

Ніхто не зна, коли тепер на нім відродиться гармонія природи... Я ж замінив у догаді сумніми: А що ж, як то не трави, а народи.

Уже в рослинах розпізнали ми чутливості та психіки прикмети. Зелени ліцарі стоять грудьми на варті самотності планети.

Та гине заповітна цільна, втрачаючи красу квіткових націй. Як же плоди нам принесе вона від оранок отих і від руйнацій.

Ми змалку звикли: директиви, план. Це, бачте, розроблялося не нами. Та пам'ятаймо знівечений лан, запущений лихими бур'янами.

Багатий досвідом пережитого, ознайомлений із теорією економії та й з усім насильством плянованої господарки, свідомий людською гідністю поет заявляє врочисто:

Ми не вирощуємо нічого — ми робимо лише одно: в розгорнуті долоні Бога вертаємо святе зерно.

Прегарний пеан на похвалу вічного життя під сонцем — це п'ята частина поеми „Світло і Темрява“:

Сонце із озера вийшло на сушу, щоб розпочати життя трудове. Промінь летить і пронизує душу — в проміні тому хтось вічний живе.

Це ж і донині царює у світі, іде по землі, не питаючи прав, гордий нескорений дух Неферіті, пійманий стеблами злаків і трав.

І у якусь невідому годину, там, де зоря вшпалє росу, хлібне зерно, обернувшись в людину, знову повторює давню красу.

щоб до землі припадаючи вухом, в паллях тримаючи зоряну нить, простір, наповнений зоряним духом, батьком назвати і в серці вмістити,

щоб не питати віку і дати, знову їти по стежках кам'яних —

вічно сміятись і вічно страждати в небі, у водах, у травах земних.

Духову перемену, що її пережив Микола Руденко, показує його поема „Хрест“. Це голос національного і людського сумління, що заволоділо поетом Руденком, який шойно по роках довідався про 1933 рік — рік голодової катастрофи в Україні, переведеної за плянами насильної індустріалізації догматичною бюрократією. Попередник Руденків, його одноіменник — Микола Хвильовий зрозумів суть цього фанатичного злочину і як протест проти режимної політики заподіяв собі смерть. У 1933 році Руденкові було всього двадцять років. Він не міг розуміти суті цієї катастрофи та й, живучи в індустріальному Донбасі, міг її і не завважити. Цю катастрофу він усвідомив пізніше і зрозумів, що це був злочин проти його народу і проти його країни, що як Христос була присуджена до смерті. Поема „Хрест“ має глибокий корінь в українській літературі. І тема, і навіть ім'я героя Мирон відіслав нас до Франкової поеми „Похорон“. Темою поеми Івана Франка є проблема зради інтересів народу, коли проповідник задля фальшивих ідеалів ризикуює життям людей. У Руденка комуніст-комісар, співвідповідальний за смерть матері і катастрофу рідного села, переживає трагедію під час відвідин вимерлого села і в цій переживанні віднаходить себе, своє людське сумління і знаходить правдивий світ Світла і Добра. У поемі підкреслена двоїстість героя, що викликає фальшивою ідеєю, який він служить. Є і в Тичини подібна тема у поемі „Похорон друга“ та коли у Франка і Руденка йдеться про двоїстість тієї самої особи, у Тичини двоїстість двох померлих, хоч генеза самої проблеми у всіх авторів та ж сама. У поемі „Хрест“, що починається такими простими словами рішучої заяви:

Не шкодую, ні, що був марксистом — я в житті шукав нової віри. А без віри хто ж ми? Пальці звірі, з мозком нерозвиненим...

(Продовження буде)

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІВ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЕВАНГЕЛЬСЬКО- БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

В справі збірки на СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців багато зробив і робить у ділянці допомоги нашим братам і сестрам у поволеній Україні; він заступається й заступається за борців за права людини і права Церкви Христової. Світовий Конгрес Вільних Українців постійно домагався звільнення наших проповідників Георгія Віноса, Бориса Зодоренця, Йосипа Бондаренка й багатьох інших, ув'язнених за Слово Боже й за свідчення Ісуса Христа. У наслідку цього Георгій Вінос в волі, але там лишилося ще багато наших братів і сестер, ув'язнених за їхню стійкість у вірі й ім потрібна допомога. Для того, щоб продовжувати ці великі завдання, потрібні матеріальні засоби й тому Секретаріат Світового Конгресу Вільних Українців проголосив місяці травень і червень місяцями пожертв на СКВУ.

Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство з його Об'єднаннями і Церквами повинно з радістю долучитися до цієї акції підтримки СКВУ й скласти свої щедри пожертви на поширення цих великих завдань, які стоять перед всією українською громадою й Українськими Церквами — допомоги поволенним нашим братам і сестрам в Україні. Тому ми закликаємо всіх наших пасторів і проповідників Церков зібратися на ту ціль однієї невеликої щедри пожертви у Вашій Церкві й вислати її на такі адреси: у ЗСА: Rev. J. Piatkowski, P. O. Box 228, Freehold, N. J. 07728, у Канаді: Rev. J. Iwaskiw, 31 Gilbert Ave., Ancaster, Ontario, Canada L9G 1R5.

Ваші ж скарбінки перешлють Ваші пожертви до СКВУ. Ви також можете безпосередньо вислати Ваші пожертви до СКВУ на адресу: World Congress of Free Ukrainians 2118A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8.

Моліться за цю велику справу й жертвуйте на найвищу всеукраїнську установу — Світовий Конгрес Вільних Українців!

Пастор Олекса Гарбузюк, голова
Пастор Володимир Домашовець, ген. секретар

КІУС видав двомовну збірку дум

Едмонтон, Канада. — Канадський Інститут Українських Студій повідомляє, що опубліковано збірку 33-ох українських дум, під назвою „Ukrainian Dymy“, українською мовою й англійською мовою перекладі. Переклад зробили поети Юрій Тарнавський і Патриція Килина. Збірка, яка включає вступну статтю Наталі Кононенко-Мойл, опублікована спільними зусиллями КІУС і Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. Вона має 219 стор.; ціна в м'якій обкладинці — 5.95 дол., у твердій — 9.95 дол. плюс кошт пересилки.

В останньому році КІУС опублікував ще дві книжки-підручники. В січні появилася граматика Данила Струка, „Ukrainian for Undergraduates“ (350 стор.; 9.00 дол. у м'якій обкладинці, 9.00 дол. у твердій плюс кошт пересилки). Минувало літо появилася антологія української ліричної поезії до 1919 року, „An Anthology of Ukrainian Lyric Poetry“, під редакцією св. п.

Ореста Зілинського. Антологія включає вступну статтю редактора, спогад про нього його дружини Єви Бісес і огляд Миколи Мушинки про наукову діяльність Зілинського. Книжка має 439 стор.; ціна в м'якій обкладинці — 6.95 дол., у твердій — 13.95 дол. плюс кошт пересилки.

Замовлення на всі три книжки проситься вислати англійською мовою на адресу: University of Toronto Press, Order Department, 5201, Dufferin St., Downsview, Ontario, Canada, M3H 5T8.

КІУС також повідомляє, що вже появилася 6-те число „Журналу Вищих Українських Студій“. Журнал виходить два рази в рік. Кожен номер має приблизно 120 стор. Річна передплата — 5.00 дол. Чеки просить ся виписувати на „Journal of Ukrainian Graduate Studies“.

Адреса редакції: Journal of Ukrainian Graduate Studies, Department of Slavic Languages and Literatures, University of Toronto, Toronto, Ontario, Canada, M5S 1A1.

РОДИНА ВІНСІВ...

(Закінчення зі стор. 1)

ти на очах пастора Віноса обнімав сина Петра, матір Лідію, доньки Наталію, Єлисавету і Євгенію, племінницю Людмилу Глухому, а вкінці 7-літнього сина Олександра. Описавши всі вийшли на подвір'я та спільно відмовили молитву подяки.

Перед приїздом пастора Віноса його родина перебувала в домі д-ра Робісона, відпочиваючи та розмовляючи з родиною президента коледжу, а Олександр вже вступив до коледжу. „Пастор Вінос і його родина є гостями президента Робісона і вони планують провести літо в Міддлбері, приїжджаючи до нового життя“, — заявив Р. Ніф. Про їхні плани на дальшій майбутнє йому покищо невідомо.

ФІЛАДЕЛЬФІЙСЬКА ОКРУГА...

(Продовження зі стор. 1)

жінський — і якщо ми матимемо успіх, то вони підуть нашими слідом.

Д-р І. Філіс привітав учасників наради, поградував ініціаторів за вироблення плану цієї нової акції та побажав успіхів у її переведенні. „Філадельфія — це одна з передових Округ у нашій системі, тому й не дивно, що вона перша проявила свою нову ініціативу“, — заявив головному передсіднику, бажаючому Округу успіхів та стверджуючому, що якщо всі інші Округи працюватимуть так наполегливо й систематично, як філадельфійська Округа, то пробле-

ма організації нових членів не була б такою критичною. Д-р Філіс також подав завіт із загальною постановою УН-Союзу в усіх ділянках його активності.

На запити пп. Ніча, Дуді, Яціва, Скочилася і Винницького вчирчній відповіді дали пп. Гавриш, Тарнавський, Олександрівський, Ореховський і Філіс.

Розмови на тему нової кампанії у філадельфійській Окрузі продовжувалися після закриття наради під час переруки. Всі присутні обіцяли зустрітись на ювілейних святкуваннях УН-Союзу в Міллівілі.

Відбулися Загальні Збори Станції Братства І-ої УД УНА в Нью Йорку

Нью Йорк. — Дня 1-го травня ц. р. Станція Братства кол. Вояків І-ої УД УНА відбула чергові річні Загальні Збори, на яких проведено працю Станції в минулому та по виборах намічено плани на майбутнє. Оцінюючи успіхи уступаючої Управи, її перебрано лише з деякими змінами. Головою залишився С. Шепарович, а до Управи увійшли: Р. Кобрин та О. Гого-Слупинський — заступники голови, К. Григорів — секретар, Р. Гас-

бан, М. Бурчак, М. Виноградник, Я. Гуменюк, А. Закревський, Г. Яремчук — члени Управи, Р. Іваничкий — організаційний референт.

Збори відмітили приїзд Валентина Мороза до ЗСА в резолюціях, де між іншим говориться: „Збори щиро вітають нескореного В. Мороза на вільній Землі Вашингтона й бажають йому кріпкого здоров'я та успіхів в його дальшій праці для добра українського народу“.

УЕО подякувало президентові Джиммі Картерові і привітало пастора Г. Віноса і В. Мороза

Атланта, Дж. (Пресова Служба УЕО в Па). — Головна Управа Українського Євангельського Об'єднання у Північній Америці, очолена президентом Володимиром Багрієм і виконавчим секретарем — пастором В. Боровським вислала 8-го травня ц. р. спеціальну подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

УЕО також висловило свою подяку президентові Джиммі Картерові за його старання у звільненні зі СРСР українських ув'язнених паст. Г. Віноса, В. Мороза й інших трьох дисидентів. При тому вона підкреслила певну потребу в обороні прав людини в СРСР.

„БУДЬ ТИ, ЛЕСЮ“...

(Закінчення зі стор. 2)

першого хлопчика, а не дівчинку. Може й правда, що маленький Василько, перший мій хрещеник, приніс мені трохи щастя. Хоч життя мого було далеко не солодке, та все ж таки багатом було значно гірше.

З тих хрестин я тільки й запам'ятала, як їхали хрестити. Батько дитини, на радощах, мабуть, випив чарчину і гнав коні так, що вони летіли, мов змії, ніби то й землі не торкалися ногами. Я ж сиділа й тремтіла, бо на поворотах боялась, що випаду з саней разом із дитиною, яку тримала на руках.

Скоро я повернулася знову до Полтави і незабаром мені написали, що мої куми з Васильком десь вихали. Тоді пішли чутки про „розкуркулення“ заможніших селян і молоді потихеньку стали відійждати, десь влаштуватися на працю, часто з фальшованими документами.

І цього мого хрещеника доля невідома.

І ще одна дівчинка, яку я тримала до хреста, це Ніна, дочка моєї полтавської подруги, що жила у маленькому будинку своїх батьків і була неабачна, бо одружилася з молодим чоловіком, у якого було польське прізвище. Хоч її чоловік ніколи в Польщі не був, польської мови не знав і вважав себе українцем, та в 1937 році його заарештували, як польського шпигуна.

Влада вирішила, що він скритий шпигун, який заховався за українською національністю.

А тому, що він був „небезпечний злочинець“, то заарештували і його дружину, мою приятельку.

В 1937-му році я, ніби відчувачи, що батька свого скоро втрачу, поїхала з Харкова у Полтаву провідати батьків. Безперечно, зайшла я і до батьків подруги провідати свою хрещеницю. Жили вони на тихій вулиці, будинок був майже захований поміж овочевими деревами. Було літо і Ніна, моя хрещениця, бавилася в садочку. Побачила мене й прибігла зустрічати. Вхопила за шию, поцілувала і зразу ж тихенько запитала:

— Мамо Лесю! — так вона мене звикла називати. — як ви думаєте, чи моїм батькам дадуть амністію на жовтневі свята?

Мене кинуло в жар від несподіванки: дитині йшов 7-й рік і вона вже говорить про амністію! Бідні, бідні діти, що з самого малечку вже втрачають дитинство і несуть хрест такий же тяжкий, як і їхні батьки.

За рік, коли я вже забрала з Полтави маму, прочула я, що мою подругу, Ніночку, маму звільнили з в'язниці, а батька, який ніяк не хотів визнати себе польським шпигуном, заслали на Колиму.

Дальша доля і цієї моєї похресниці невідома.

Дивлюсь я на дітей тут, згадую, що це — „Рік дитини“ і помімо волі зринули спогади про тих нещасних дітей в СРСР, де не існує „зоряного дитинства“, а „власть імущі“, ніби на глум, розшували на кожному кроці плякати: „Спасібо дорогому Сталіну за счастливое детство!“

Батьки! Зв'яжіть замолodu ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового сивомого члена!

ПОДЯКА

Дня 24-го листопада 1978 року, з волі Всевишнього, відійшла від нас у Вічність, наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА І БАБУСЯ

бл. п.

АГАФІЯ БАРВІНСЬКА

Висловлюємо нашу щирю подяку Усім, що своєю участю в похоронних відправах віддали Покійній останню прислугу та вшанували її пам'ять.

Щиро дякуємо нашим Приятелям і Знайомим за висловлені співчуття в нашому смутку — словами, листами, телеграмами й телефоном.

Щиро спасибі Високоченним і Всечесним Отцям: парохам катедр святих Володимира й Ольги о. Романові Кисілевському, о. митратові Семенові Іжикові, о. Євгену Григорієві Олійникові та о. Ізидорові Дзидикові, ЧСВВ, за їхню глибоко змістовну проповідь і зворушливі слова прощення; ім же та Впр. о. кривошанові Антонові Пакошевці й Веч. о. Степанові Тарнавському за відслуження похоронних відправ.

Сердечно дякуємо диригенту хору „Думка“ при Осередку СУМ-у в Вінніпегу п. Іллі Боячкови та Вп. Хористам за спів під час Заупокійної Панахиди.

Складаємо сердечну подяку пані М. Корбутак та Паням з Жіночої Секції Ліги Визволення України у Вінніпегу, зокрема пані Я. Іванчук і пані Р. Хрупадо за їхню приятельську поміч під час приготування й відбуття поминальної тризни.

Щиро дякуємо Товариству Патримки Патріархату УКЦ у Вінніпегу і Кредитовій Кооперативі „Віра“ за квіти на могилу Покійної та Інституту „Просвіта“ за квіти і вшанування пам'яті Покійної вивішенням чорного прапору на своєму будинку під час похоронних днів.

Заслужено щиро подяку Приятелям і Знайомим, які замість квітів на могилу Покійної зложили свої щедри пожертви на Фундацію ім. Тараса Шевченка, Патріархальний Фонд УКЦ та Манітобську Фундацію Лікування Серця.

Сердечно дякуємо нашим Приятелям і Знайомим, що замовили Богослужби за душу Покійної в різних церквах Вінніпегу, Канади, ЗСА та Європи.

Складаємо наше щире спасибі всім Людям Доброї Волі за їхню поміч, слова розради та молитви.

У глибокому смутку:
муж — ОСИП
донька — ЄВСТАХІЯ з родиною
син — ЯРОСЛАВ з родиною

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Дорогої
МАМИ, ДРУЖИНИ, ДОЧКИ, СЕСТРИ

бл. п.

ГАЛИНИ ТЕМЧЕНКО

цією дорогою складаємо сердечну подяку Всім, хто допомагав нам в тяжкому горю і смутку.

За волею Покійної, замість квітів, складаємо
пожертву 250.00 доларів
на Harvard Ukrainian Research Institute

Муж — СЕМЕН
Сини — БОРИС, МАРКО

Крайова Управа Спілки Української Молоді Америки

ділитися сумною вісткою, що 21-го червня 1979 р. в Нью Йорку, Н. Й., несподівано і передчасно, відійшла від нас, по короткій і важкій недугі

бл. п.

БОГДАННА СИДОР-ЧАРТОРИЙСЬКА

довголітній член Крайової Управи СУМ Америки.

Опечалений Родина висловлює найщиріші співчуття.

Крайова Управа СУМ Америки

З невимовним болем і смутком повідомляємо усіх Рідних, Приятелів, Знайомих і всю Українську Громаду, що з волі Всевишнього Бога, в четвер, 21-го червня 1979 року, після важкої недуги, відійшла від нас у життя вічна

бл. п.

БОГДАННА-ЛЕВКА СИДОР-ЧАРТОРИЙСЬКА

з дому ЛИСНЯК

на 48-му році свого скромного і побожного життя.

В глибокому смутку:
МИКОЛА — чоловік
ЕЛІСАВЕТА АКВІЛЕНА — дочка з нареченим
д-ром АНДРІЄМ О. БАРАМ
СВЯТОСЛАВ ВІКТОР — син
БОГДАН МИКОЛА — син
МАРІЯ ЛИСНЯК — мама
ІРЕНА КОРШУН-КОМАР з дітьми і чоловіком — сестра
ЮЛІЯ ЛИСНЯК — стрийка з дітьми і внуками
та ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді й Україні
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Просимо молитись за спокій душі Покійної Богданни.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку, Н. Й.
ПАРАСТАС у п'ятницю, 22-го червня 1979 р. в год. 8-ї веч.
ПОХОРОН в суботу, 23-го червня 1979 р. о год. 9-ї ранку з церкви св. Юра в Нью Йорку на центральній св. Душі в Гамптонбургу, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою, що 3-го червня 1979 року, упокоїлася в Богі наша Найдорожчий ТАТО

бл. п. ФЕДІР ЛУКІАНСЬКИЙ

замешкалий у Брукліні, Н. Й.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 7-го червня 1979 року з похоронним заведенням Senko Funeral Home, 213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y. і в церкві св. Духа на центральній Glendale Cemetery, Bloomfield, N.J.

У глибокому смутку

доньки:
ІРЕНА ЛІЛОЯ, Бріттон, Н. Дж.
ЛЮБА КЛІМА, Натлєй, Н. Дж.

яка припадає 28-го червня, вшануємо її пам'ять.

Річні Загальні Збори 204-го Відділу УНС ім. А. Гончаренка в Нью Йорку

У неділю, 11-го березня ц.р., у приміщенні СУА „Самопоміч“ у Нью Йорку відбулися Річні Загальні Збори членів 204-го Відділу УНС-Союзу ім. Атапії Гончаренка. На збори прибули також представники Головного Уряду, а зокрема був присутній представник Екзекутивної УНС — головний організатор Василь Оріховський, як теж головний радник д-р Аскольд Лозинський та Микола Хоманчук, який репрезентував Окружний Комітет Відділу Нью-Йоркської Округи. Привітавши їх, президент цього Відділу, М. Шпонтант, попросив їх до Президії Зборів та відкрити нараду привітавши присутніх і подав порядок наради, що його прийнято без змін. На його теж внесок присутні вшанували постановами з місць і хвилиною мовчання 20-ох померлих в діловому році членів Відділу. Председником Зборів одностайно обрано М. Шпонтант, а секретарем д-ра В. Палівору, який відчитав Протокол з попередніх Загальних Зборів, який прийнято без змін.

Звіт про діяльність Відділу розпочав президент Михайло Шпонтант, який на вступі підкреслює, яку велику роль у українській громаді УНС, як найбільш братська та загально-громадська організація, яка саме обходить цього року 85-річчя своєї визначної діяльності. Він подав, що в діловому році був постійно в контакті з секретарем відділу всіх бажаних справ Відділу, брав участь разом з іншими делегатами Відділу в святощому бенкеті з нагоди 85-річчя „Свободи“, Веселки та англо-українського „Українського Тижня“. Він брав теж участь у зборах і нарадах Комітету Відділу УНС Нью-Йоркської Округи.

Заступник секретаря і англо-український секретар Софія Карпюк підкреслила, що крім активності у Відділу, присвячувала багато уваги громадській праці зокрема на території Асторії.

Касир мгр Орест Пятляр поінформував про загальну господарку Відділу, а зокрема про діяльність фінансово-підтримуючої, що на жаль в цьому звітному році втратила Відділу були більші чим впливи від членів по 10 центів місячно до каси Відділу, а саме: на 88.06 доларів, що йшло покривати ошадностей придбаних ще давніших піонерів — членами Відділу. Всіх прибутків з вкладок вилучило до каси Відділу у звітному році на суму 448.12 дол. відсотків від ошадностей на членській книжці в Кредитиві „Самопоміч“ було 142.75 так, що разом прибутків було 590.87 доларів, а видатки вносили 672.81 дол. Управління Відділу вислала у звітному році вкладок на суму 44,493.99 дол. причому в грудні залишилися на боржниках 821.36 дол.

Висновок звіт про діяльність Відділу так під оглядом організації, як теж фінансовим, подав фінансовий секретар д-р Василь Палівор. На вступі він підкреслює, що 1978 рік під оглядом організації був кращим, чим попередні роки, бо призначено Екзекутивну організацію квоту придбання членів виконало більше чим на сто відсотків, придбавши у звітному році 53 членів, а призначена квота була 45 членів. Він сказав, що в тім році до того успіху причинилися такі члени Управи: д-р А. Лозинський, придбавши 10 членів, М. Шпонтант — президент — 2, Софія Карпюк, заступник секретаря — 2, член Управи Оксана Марко — 2, О. Пятляр — касир — 1, а секретар Управи Палівор — 36. Між ними забезпечили членів на більш суми, один на 25,000 доларів, вісім по 5,000 доларів і три по 3,000 доларів, і якщо б не значні втрати з причини смерті 20 членів, виплата вивільненої грамоти 17-ом, грошові звороти — 9-ом, та перехідні листки — 8-ом членам, то вийшли б би куди кращі. Але і так призначено 53-ох членів, 204-ий Відділ здобув першество в Нью-Йоркській Окрузі, а 5-те місце в Союзі. Фінансовий секретар додав, що крім своїх обов'язків у Відділі він присвячував багато часу для праці в інших громадських

організаціях. Секретар подякував усім членам Управи Відділу, які причинилися до успіху, а рівночасно звернувся з закликом так до Управи, як теж до присутніх членів Відділу, щоби і в цьому діловому році вони доклали старань до ще кращих здобутків у організуванні членів, бо зріст членства — це доказ, що організація жива, а разом зі зростом членства — зростає теж фінансова сторінка організації.

В закінченні свого звітування секретар склав подяку головному організатору УНС Василеві Оріховському за його готовість допомогти в організуванні членів, а також висловив подяку головному секретареві В. Соханові та головному касиру Уліану Дячку, від яких він завжди діставав повну підтримку, коли до них звертався у різних справах Відділу. Він подякував теж фінансовому секретареві, всім членам Управи та Контрольній Комісії за дружню співпрацю на терені Відділу, а зокрема председникові Відділу М. Шпонтантові як голові Громадського комітету для влаштування пам'ятної Ювілейної Зустрічі з численними представниками української громади з нагоди 85-річчя уродин і громадської праці д-ра В. Палівору.

За Контрольною Комісією звітувала голова мгр Тарас Керницький, який поінформував присутніх про фінансову господарку Відділу, підкреслюючи, що Контрольна Комісія переглянула касові книги, розрахунки, прилоги та ствердила, що записи в касовій книзі за діловий рік знову згідні з прилогами та рахунками і відповідають фактичному стану фінансової господарки Відділу. Комісія ствердила, що діловий рік замкнено сальдом на суму 2,321.91 дол., а крім того Відділ має в Українському Народному Домі в Нью Йорку уділ на 250 доларів так, що разом майно Відділу на 31 грудня 1978 року вносило 2,571.91 доларів. Управління Відділу держить свої ошадності на членській книжці в Кредитиві Кооперативу ОУА „Самопоміч“ під 4,249.7. Під час дискусії забирали голос Тарас Керницький, Орест Пятляр, Оксана Марко, головний радник мгр О. Пятляр та д-р Аскольд Лозинський, поділивши спостереженнями з перебігу останньої Конвенції Делегатів у Піттсбурзі.

З черги головний організатор Василь Оріховський, вітаючи управу Відділу від Екзекутивної УНС склав графік Управі за гарні організації успіхи, підкреслюючи, що головною завданням праці фінансового секретаря д-ра В. Палівору 204-ий Відділ зайняв перше місце в Нью-Йоркській Окрузі і в призначенні членів, а 5-те місце в УНС. Він закликав членів до дальшої посиленної праці для збільшення членів в черговому діловому році, що в ньому УНС обходить своє 85-річчя існування.

Управу та членство Відділу привітав також головний радник Микола Хоманчук, що прибув на збори теж як представник — голова Окружного Комітету Відділу УНС Нью-Йорку. Головний радник д-р Аскольд Лозинський заявив, що подяка й признання для фінансового секретаря д-ра Палівору за організування членів є для нього особисто, а не для Відділу. Він сказав, що нам усім треба докласти старань, щоби Відділ зростає у членстві, бо сама грошова сторінка, хоч і значна, не означає ще зросту організації, коли впарі з тим не зростає членство. Нам треба щось дати Союзові, а не тільки вимагати, щоби Союз давав, бо він і так дає значну допомогу студентам, влаштовує на Союзівські курси для молоді та приймає грошові данки на інші громадські цілі.

Опісля голова Контрольної Комісії мгр Тарас Керницький подав внесок на утримання Управи Відділу абсолютній, що присутні одностайно ухвалили. Опісля на внесок мгра О. Пятляра, що його підтримали Оксана Марко і А. Зелик — перебрано ту саму Управу

УКРАЇНСЬКИЙ МОНТРЕАЛЬ...

(Продовження зі стор. 1)

надав відповідного характеру всій зустрічі.

Група молоді під орудою Ореста Павлова виконала збірну рецитатію „Треносу“ Ігоря Калиниці, що її завершено читанням вірша Олеси Бердника. Ілюстрована відповідною музикою збірна рецитатія зробила помітне враження на Валентина Мороза, на пошану якого І. Калинець — його друг і спів'язень — написав цю свою „хресну дорогу“.

Хор „Україна“ же раз доказав своє вміння вчитися у цю історичну хвилину і повстанською пісню завершив мистецько-привітальну частину вечора.

Під час перерви присутні склали на „Фонд Валентина Мороза“ разом із вступами на залу — понад сімнадцять тисяч доларів. Доповідь Валентина Мороза в основному мала той самий зміст, що його доповіді у Торонто і Вінніпезі. Запитання і відповіді на них такою самою мірою пригасили початковий ентузіазм, але тим не менше спонукали багатьох присутніх глибше подумати над складністю української проблематики.

Канадська преса дуже прихильно поставилася до Валентина Мороза, до його тверджень і думок. Ще до його приїзду часописи, що належать до концерну „Саутем Прес“ — як наприклад „Оттава Сітізінг“ і „Едмонтон Джорнал“ — вмістили ґрунтовну статтю Романа Рахманного про плановий приїзд Валентина Мороза до Канади. У статті коротко з'ясовано подвиг В. Мороза і ґрунтовно висловлено влад канадців українського та іншого роду в акцію за визволення того борця за свободу України.

Автор статті нагадав читачам діяльність української молоді, яка голодівками примусила канадські політичні кола присвятити більше уваги обороні В. Мороза. Нагадав автор і подвиг українських жінок, що протягом цілого місяця грудня 1975 року сторожили — демонстрували перед будинком совєтської амбасаді у столиці Канади, Оттаві.

Торонтська газета „Стар“ присвятила окрему редакційну статтю справі Валентина Мороза, подаючи його як зразок людської мужності і гідності. Монреальська газета „Ле Деуар“ вмістила довгий нарис про В. Мороза, життєпис якого — це частина історії українського народу.

Канадське радіомовлення на коротких хвилях, що офіційно зветься „Міжнародна Служба Радіо Канади“, а популярно слухачі звуть її „Голос Канади“, кожнораз згадувало про виступи і твердження Валентина Мороза у всіх трьох центрах. Спеціальне інтерв'ю, що його записав у Торонто в В. Морозом керівник Української Секції Радіо Канади — Р. Олійник, передано двічі того дня, коли В. Мороз прибув до Монреалю. Крім того, репортаж того жавтра про виступи В. Мороза в Торонто і столиці Канади передали у своїх програмах усі п'ять східноєвропейських секцій своїми мовами.

Не виключається і можливість, що канадське короткохвильне радіомовлення передасть ще редакційні відгуки і коментарі канадських газет, чи якісь інші повідомлення у зв'язку з перебуванням В. Мороза в Канаді.

ІУ-ий З'їзд Земляків Станіславщини

Торонто, Канада. — Діловий комітет ІУ З'їзду Земляків Станіславщини інформує, що організаційна і господарська підготовка проходить дуже задовільно. З'їзд відбудеться у Торонто, в забудованих обителях Колегії св. Вісвонта Ровд, у суботу 30-го

червня і неділю 1-го липня 1979 року.

До участі у з'їзді запрошено: Блаженнішого Патріарха Йосифа, Блаженнішого Митрополита Мстислава, Преосв. Владика Кир Ізидора, монсеньйора д-ра Василя Кушніра, оо. митратів Петра Хоминя, Івана Гаврилюка і Б. Ганушевського, оо. крил. М. Стефанова і д-ра Ю. Федорова та ігумена о. Боніфатія Мелькованого, ЧСВВ, СКВУ, УККА, КУК, редакції українських часописів і радіо-програм, визначних підприємців і професіоналів та національно-громадських діячів, і зокрема нашого дорогого земляка Валентина Мороза з рідного.

З'їзд має на меті закріпити та поширити земляцькі зв'язки, обговорити видання 2-го тому „Альманаху Станіславської Землі“, як рівнож, залучивши ведення всебічної допомоги всім українським політ'язням і борцям за волю і державну незалежність України.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замопду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу майбутність, в нашій громаді у вільному світі нового світового члена!

Н. Н.

• ВАКАЦІЇ •

ONE BLOCK TO BEACH AND BOARDWALK
WARRINGTON HOTEL
22 Lake Ave., Ocean Grove, N.J. 07756 • Reservation 988-4108
BY TRAIN: From N.Y. area, Penn. Central R.R. to Asbury Park — Ocean Grove Station
BY BUS: From N.Y., N.J. or Philadelphia areas, to Asbury Park — Ocean Grove Station. Across the Lake from Bus Terminal.

ТРИЗУБИ!

Носіть гордо українську національну емблему виконану з 14 і 18 каратового золота, в гарному стилі, для чоловіків і жінок, від 14.00 дол.

Пишіть по дарову брошуру до:

EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 1014 • Philadelphia, Pa. 19105

У Йонкерсі відбувся мистецький вечір

Стараннями Пластприятелю, 10-го квітня ц.р., о годині 4-й по полудні в аудиторії школи св. Михайла в Йонкерсі відбувся Весняний Вечір. Його відкрив голова Пластприятелю інж. Петро Ганкевич, привітавши присутніх, та представивши Ірину Іванчинич, конферансьє програми.

Мистецьку частину цього Вечора започаткував соліст-тенор Євген Титла, довголітній співак хору „Думка“, акомпанювала йому — Євгенія Палій, яка є акомпаньйором хору „Думка“ як рівнож учить гри на фортепіано у Музичній Школі Джуліярд. Є. Титла відспівала „Не забудь юних днів“ сл. Франка, муз. Лисенка; „Як я був молодий“, сл. Любомира, муз. Лопатинського; „Бабине літо“, сл. Галевича, муз. Січинського; „Не дивись на місяць весною“, сл. Лесі Українки, муз. Лисенка; „Милошанка“, сл. Мискевича, муз. Лисенка; „Місяць на небі“, народна пісня і на закінчення „Віщі мої віви та барани“, народна пісня. Цей перший виступ п. Титли в Йонкерсі численна публіка прийняла рясними оплесками.

Вперше теж у Йонкерсі виступав відомий гуморист Ікер — І. Керницький, відчитавши три феєторії. Перший присвятив він 30-річчю прибуття української еміграції до Америки п. н. „Котрий в насуряд“ другий — з нагоди Року Української Дитини письменник присвятив молодому Пластприятелю, а третій був п. н. „Турист“. Виступ Ікера

Я. В. М.

У Міннеаполісі відзначено Шевченкові роковини

У неділю 11-го березня ц.р., у залі Українсько-Американського дому в Міннеаполісі, Міннесота, українська громада, стараннями Українського Конгресового Комітету відзначила 165-річчя з дня народження пророка українського народу Т. Г. Шевченка.

Програма розпочалася точно о 6-й год. вечора „Заповітом“, що його виконав хор „Дніпро“ під батуту протода Миколи Бриня. Голова УККА мгр Люба Менжега, відкриваючи академію підкреслила те, що в цьому році ми відзначаємо не лише роковини народження Т. Г. Шевченка, а й рік „Прав Дитини“, про яких часто згадував у своїх творах Т. Шевченко. Уривок з поеми „Княжна“ — „Зоре моя вечірняя“ продекламували члени СУМА: Калина Крамарчук, Тарас Христиня і Рокі Елліот. Щирі оплески були подякою за їхнє гарне виконання. Інж. Валентина Ермоленко — секретар місцевого Відділу УККА — виголосила доповідь на тему „Мати й діти в творах Шевченка“. Доповідь була цікава мало відомими переживаннями з життя поета під час перебування його в Україні й на заслання, так що аудиторія (300 осіб) слухала з великою увагою.

Після доповіді виступила мешко-спрано Зоя Семечко і під акомпаньмент п-ї Зої Мельниченко виконала: „Чого ти ходиш на могилу“ і „Нашої мені чорні брови“ — сл. Т. Шевченка, муз. Заремби. „В пам'яті Т. Г. Шевченка“ (автор І. Тарасюк) продекламувала п-ї Віра Марущак (з Української Батистичної Церкви). І солістку й декламаторку присутні тепло вітали гучними оплесками. На закінчення програми свята виступив хор „Дніпро“ під диригентурою о. протодіякона Миколи Бриня, з такими піснями: „Бандуристе, орле сизий“ — сл. Т. Шевченка, муз. Орлова; „Ой не п'ються пива меду“ — записано зі слів кобзаря Г. С.

Василь Покірний

ГРОШІ В СССР 1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ:
\$1.80

(Включає доставку і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 рублів)

Ціни базовані на теперішньому курсі закордонної валюти і підлягають будь-яким податкам і змінам, що можуть трапитися перед доставкою.
ОФІЦІЙНЕ ПЕРЕКАЗАННЯ. ВСЯ ОПЛАТА ПОВНІСТЮ ГАРАНТОВАНА. ВАМ ВИСЛАЄТЬСЯ ПОВІДНОВАННЯ. ЛІЦЕНЗОВАНА ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY SHIPPING, Inc.
744 Broad Street
NEWARK, N.J. 07102
Est. 1947.

М'ЯСО і КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смакування.
Вироби у власній фабриці ковбас.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША.
Яку найліпше люблять господині і цілі родини.
Зайдіть до найближчої крамниці KARL ENMER.

KARL ENMER PORK STORE

Головна крамниця: Ridgewood-Brooklyn, N.Y.
63-35 Fresh Pond Road
Філія крамниці в Нью Йорку і поза містом.

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгорті з золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.

СВОБОДА
30 Montgomey Street
Jersey City, N.J. 07305

Мешканці стейт Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

MAKAR'S JEWELRY

STORE & SHOP
823 Sanford Avenue
Newark, N.J. 07106
(201) 374-7787

— 2 бл. від укр. церкви —
• Пригадую, що наша фірма виготовляла на замовлення всі виробы з біжутерії з 14 і 18 кт. золота, срібла та емалі.
• Замовлення приймались від укр. крамниць, як також індивідуальні, включаючи ваші власні моделі.
• М'ясом великий вибір українських тризубів, різної величини та різні моделі.
• Ціни дуже помірковані, то му, що самі все виробляємо.

DESIGNER'S TIES
Limited edition. Ukrainian trident and flag woven on polyester navy background. Perfect for gifts. \$8.50 plus .75¢ for shipping.
Send check to:
J. & C. ENTERPRISES
P.O. Box 112
Stirling, N.J. 07980

• НА ПРОДАЖ •

ПРОДАЄТЬСЯ КАБІНЕТ І ПРАКТИКА
покійного дентиста д-ра П. Мироненка.
Тел.: (516) 628-8599

• BUSINESS OPPORTUNITIES •

BULLETIN BOARDS
Small Mfg. also changeable letter signs. Est. 40 yrs. Owner ret. Good opportunity.
(212) 929-0974

• REAL ESTATE •

Kerhonkson, N.Y. UNIQUE CUSTOM BUILT

On 3.7 acres, 18 ft. wood beam, peaked ceiling, 2 bedrooms & sleeping loft, 2 full baths, 2 car garage with attached breezy way. Sliding glass doors to patio. All insulated windows, Franklin wood burning stove, oil heat, maintenance free in & out, deep well, low taxes. asking \$39,990.

(914) 626-0675

В добрій частині Еппенвілл, продается модерна 2-ПАЛЬНЕВА РАМЧА на прекрасній, подвійній площі. Продає власник за \$30,000.00.
Тел.: (914) 647-8248

Kerhonkson, N.Y.

Excellent location, spacious

3 BEDROOM RANCH

Approx. 1 acre, living room, attractive fire place, 2 bathrooms, large kitchen, separate dining area, paneled den, w/w carpeting throughout house, large screened in patio facing wooded area, above ground 24 ft round pool, redwood deck walk, full basement, modern, clean, custom built house is being sold by original owner. Well insulated home. Nicely landscaped. Many extras. Moving out of the area. Priced to sell at \$56,000.
(914) 626-7672

SMALLER — 3 BEDROOM RANCH HOME
Finished basement, gas hot air heat, low taxes, large property, near fishing, boating, large Slavic community nearby \$32,000 in Riverhead, Long Island.
(516) 369-2433 or (212) 982-2114, evenings

• ДО ВІНАЙМУ •

ДО ВІНАЙМУ в ІРВІНГТОНІ 4-КІМНАТНЕ ПОВЕШАННЯ.
На 1-му поверсі.
Побажані без дітей і звірят.
Тел.: (201) 399-3082

ДО ВІНАЙМУ в околиці Випани, Н. Дж. УМЕБЛЮВАНІЙ АПАРТАМЕНТ
У приватній хаті, для самітних.
Тел.: (201) 539-5149

48 East 7th St.
Tel. GR 8-3550, New York, 10003

Для весілля Рідним до Краю: нитки ДМЦ, хустки — це найбільш полюблені.

Найкраще місце на прийняття бенкетів, іменин, хрестин, то-вариські зустрічі, поминки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville
US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, в українській мові (201) 526-1886.
• Власник українець та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавд Бруку і св. Духа — відомою компанією

K. M. KARDOVICH
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

HELP WANTED

ПОТРІБНО ПЕКАРЯ, ПОМІЧНИКА ПЕКАРЯ І ПРИБІРАЛЬНИКА для санітарної чистоти. Добра платня і бенфети, постійна праця. Голоситись особисто. Spudnuts, 146 Haynes Ave., (United Air Lines Building), Newark, N.J. 07114. Англіська мова неконечна

• FUNERAL DIRECTORS •

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 663-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор **ПОСІП СЕНКОВСЬКИЙ**
Завідую владштування похоронів в каліфорнії, половецьких в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Наша родина є власниками похоронних заведень і обслуговує українську громаду вже понад 50 років.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?
Ми поважаємо похорони за українською традицією в кожній місцевості. М'ясом можливість уживати похоронні дома у всіх місцевостях, без жадної доплати для родини.
Обслуга 24 години.
За особистими порадами прошу телефонувати:

JOHN J. SENKO
(212) 388-4416 or (516) 481-7460
SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd
Hempstead, L.I., N.Y.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ІІІІРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємось похоронами на цвинтарі в Бавд Бруку і переїзнями тіл-них Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555